

26 APR. 23

НЕЗАВИСИМА МАКЕДОНИЯ

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ

В-КЪ „НЕЗАВИСИМА МАКЕДОНИЯ“

Излиза седмично

АБОНАМЕНТЪ:

Годишно за България 100 лв.

„ „ Америка 2 долара.

„ „ остан. държ. 180 лв.

Полугодишенъ: 60 лв., 1 доларъ и 100 лева.

За обявления се плаща по 2 л. на кв. см.

Адресъ: Ред. „Нез. Македония“ — София.

ул. Стефанъ Караджа, 7.

Г. Ив. Бълевъ.

Македония и Балканската федерация

Македонското население, във своето мнозинство, е неразривно свързано по езикъ, вѣра, обичаи, традиции и история (стара и нова) съ българитѣ отъ Тракия, Мизия и Добруджа и за туй именно, при опредѣлянето границитѣ на българската Екзархия още при нейното създаване, турцитѣ включиха въ нейнитѣ прѣдѣли и Македония; за туй Македония бѣ включена въ прѣдѣлитѣ на България и въ протоколитѣ на Цариградската посланишка конференция прѣзъ 1876 година; по сжщата причина тя бѣ включена въ границитѣ на Нова България и въ Санъ-Стефанския миренъ договоръ между Русия и Турция прѣзъ 1878 година.

И много естествено, при всѣко повдигане на Македонския въпросъ, при всѣки даденъ случай, България, въ своя стрѣмежъ да обедини българското племе въ една държава, безъ огледъ на всичко друго, претендираше — Македония да бжде включена въ нейнитѣ прѣдѣли.

Но Македония присъединена къмъ България, рѣшаваше съдбата и на Тракия, останала подъ турска властъ.

Тая послѣдна областъ, населена съ много българи, обградена по сухо (отъ сѣверъ и западъ) отъ България (и отъ тритѣ морета: Бѣлото, Мраморното, и Черното, не можеше да има другъ наследникъ освѣнъ България. А всичко това значи: една обединена, велика и мощна България, опрѣна на Дунава, Стара-Планина и Родопитѣ, владѣтелка на Македония и Тракия — да държи надмощието на Балканитѣ, да бжде страшилище за своитѣ сѣсѣди, да държи ключоветѣ на Цариградъ и Проливитѣ, да държи ключоветѣ за Азия — за свесвѣтския пазаръ; нѣщо, което не бѣ и не е по угодата и въ интереса нито на гърци, сърби и ромжии, нито пѣкъ на англичани, италиянци, френци и нѣмци. И отъ тамъ оная заинтересованостъ, оная страхъ отъ България, онава разпокъсване на Санъ-Стефанска България въ Берлинския конгресъ, оная заплѣтеностъ, сложностъ и мжчно разрѣшимостъ на Македонския въпросъ.

Ако не бѣ тоя страхъ отъ угълѣмена България, ако не бѣха тия интереси на изтокъ на малки и велики сили, Македонския въпросъ нѣмаше да сжществува, пѣкъ и да сжществува, отдавна би билъ разрѣшенъ и то въ полза на България.

Виждайки ясно тия прѣчки и прѣплѣтени интереси и държайки смѣтка за тѣхъ, македонскитѣ дѣйци и организации, прѣди и сега, бѣха си поставили и сега си поставятъ за цѣль на своето знаме: *„Македония, цѣла недѣлима за македонцитѣ; Македония свободна и независима отъ никоя сѣсѣдна ней балканска държава; Македония автономна подъ покровителството на никоя велика сила, или подъ покровителството на Обществото на Народитѣ“*.

Македонскитѣ дѣйци и организации вѣрваха и сега вѣрватъ, че веднѣжъ тая цѣль осжществена, веднѣжъ Македония свободна и нейната независимостъ обезпечена и здраво гарантирана, тогава България би прѣстана да бжде плашило за близки и далечни ней държави; тогава по-лесно би се разрѣшили и всички второстепенни въпроси на Балканитѣ; тракийския, добруджанския, югославянския и др.; тогава на Балканитѣ би имало траенъ миръ и спокойствие; тогава лесно би могла да се осжществи и федерацията на Балканскитѣ държави и народи, идеалъ на мнозина балканци, пѣкъ и мой.

Федерация на балканскитѣ държави и народи!...

Каква велика, каква мила и хубава идея, която, ако се осжществи, би туряла край на толкова зависти, люти крамоли, ежби и кръвопролития; би дала възможностъ на Сърбия, която толкова много аспирира за море, да излѣзе не на едно, а на нѣколко морета; би била неизчерпаемъ изворъ на блага и богатства, на култура и на прѣдѣкъ, на щастие и благоденствие за всички балкански народи!

Да, федерацията на балканскитѣ държави и народи трѣбва да бжде идеалъ на всѣки балканецъ, който иска отечеството му да благоденствува.

Но тоя идеалъ изисква една по-висока култура, по-високи добродѣтели, като: зачитане правата на другитѣ, задушаване всѣкакъвъ ламтежъ за заграбване, за присвояване и задържане на чуждото, сѣсѣдското. Иначе, при потисничеството на една нация надъ друга, федерацията е неосжществима; такава федерация ще трае день-до-пладнѣ. И понеже България не е присвоявала до сега чужда сѣсѣдска земя и е готова да върне българска сега Македония на Македонцитѣ, понеже българинътъ е толерантенъ и зачита правата на другитѣ до самоунижение, за туй въ България и Македония има много жарки и убѣдени поклонници на тоя идеалъ.

Но това не е така и съ нашитѣ сѣсѣди: тѣ всички, безъ изключение, прѣди и слѣдъ послѣднитѣ войни, заграбиха и си присвоиха чужди земи и народи и сега не искатъ доброволно да се простятъ съ тѣхъ, нито пѣкъ искатъ да изпълнятъ поетитѣ чрѣзъ договоритѣ задължения за правата на малцинствата.

За туй тѣ съ насмѣшка днесъ посрѣщатъ общото желание въ Бълга-

рия, Македония, Тракия, Черна-гора, Далмация, Босна и Херцеговина, Славония за разбирателство, сдружение и федерация да бързатъ да свързватъ само договори и съюзи за запазване на присвоеното.

Естествено, всичко това не може да донесе успокоение на Балканитѣ и особено пѣкъ въ Македония. Тая нещасна страна, която е дала неизброими и скжпи жертви за своята свобода, Македония, която чрѣзъ една мощна революционна организация, чрѣзъ редъ възстания раздруска изъ основа Турската империя; Македония и днесъ робиня, — по единъ или другъ начинъ ще реагира и сама ще намѣри начинъ и срѣдства да разкъса новитѣ вериги и да се отърве отъ новото непоносимо и срамно иго.

Уплахата, законитѣ, болезнения и отчаянъ викъ що надаватъ управницитѣ и пресата на нашитѣ сѣсѣди отъ разбърканото и несигурното положение въ Македония, пѣкъ и послѣдната Сръбско-българска конференция въ Нишъ, сж явни признаци, какво Македония робиня и владяна отъ своитѣ сѣсѣди, е изворъ на размирици и голѣми изненади за Балканитѣ и за цѣла Европа.

Това е фактъ неоспоримъ, който днесъ не могатъ да укрятъ и самитѣ сръбски и грѣцки управници.

И, ако това е така, пита се: ужаснитѣ, драконовскитѣ мѣрки прѣдприети отъ днесъ въ Македония отъ сърби и гърци ще ли постигнатъ своята цѣль?

Тоя, който познава миналото и настоящето на македонското освободително дѣло ще отговори:

— Не, и милиони пжти, не!

Турцитѣ, бившитѣ владѣтели на Македония, и тѣ се опитаха да приложатъ въ тая измжчена страна сжщитѣ днешни методи и то въ много по-голѣмъ масштабъ и съ още по-голѣмъ бѣсъ отъ колкото сега; но резултатитѣ бѣха тѣкмо обратнитѣ: бунтове, възстания, войни, разорения, нещастия, бѣдствия по цѣлия Балкански полуостровъ и цѣла Европа.

Така ще бжде и сега.

За да се умиротвори Македония и утихнатъ Балканитѣ, пжтятъ е единъ: да се прѣмахне унижителното робство въ Македония, да се удозлетворятъ справедливиятѣ искания на македонцитѣ:

Македония цѣла, недѣлима — да бжде автономна, независима, свободна.

И когато това се осжществи, когато македонецъ свободенъ и необезпокоенъ отъ никого ще може да се прибере у дома и да си отджхне свободно и спокойно въ своето мило, родно огнище, тогава само на Балканитѣ ще настжпи нова ера, ера на миръ и сговоръ, ера на култура и на прѣдѣкъ; тогава само ще може да се осжществи и нашия идеалъ — федерацията на балканскитѣ държави и народи.

Лотарията ще се тегли на 31 априль. Дружествата да ликвидиратъ съ сумитѣ и лотарийнитѣ билети най-късно до 15 априль.

Свѣдения отъ Македония.

Струмишко.

На 14 вечерята срѣщу 15 м. м. Молла Шукрия отъ с. Иловица — Струмишко съсъ двама българи е билъ въ общината на с. Турново, за да се разбере съ турцитѣ отъ сжщото село да агитиратъ и гласуватъ за турската (джемитска) партия. Прѣдседника Стоянъ Петровичъ и джандаритѣ като видятъ, че молла Шукрия и други сж заинтересовани по изборитѣ, устрояватъ засада на пжтя между Турново и Иловица. Стоянъ Петровичъ — прѣседника нарочно задържва Молла Шукрия и другаритѣ му до късно и на тжргване за Иловица ударятъ ги на засада. Пада убитъ на мѣсто Молла Шукрия и на дѣдо Кольо сина му, а единия се спасява, като избѣгва раненъ.

Сжщата участъ щѣло е да сполѣти и Иванъ Давчевъ отъ Струмица — бившиъ сръбски комунистически посланикъ (депутатъ), които послѣдѣкъ силно агитиралъ за републиканската партия, но благодарение че прѣдварително узнава, скрива се, забѣгва и сега се намира задъ граница (България).

— Въ Струмишко дошла е войска 1500 души съ 4 горски орждия които сж разположени въ Ново село. Кавалерия има 150 души отъ които повече сж въ градътъ, а обикалятъ изъ околията патраулни групи. Войскитѣ сж прѣвнати изъ цѣлата околия въ погравнитѣ села и пунктове; напримеръ, Ново село до къмъ Барбарево има около 300 души къмъ с. с. Дращево и Конарене има една рота и къмъ Амзали шосето — Малешевско около 70—80 души. Джандармерийскитѣ участъци сж доста увеличени по всички джандармерийски станций въ околията.

Единъ пиянъ сръбски офицеръ прѣзъ врѣме на гуляй съ нѣколко души се искавалъ така; на насъ е дадено отъ Българското правителство чрѣзъ таенъ договоръ да окупираме до р. Струма; ние затова сме дошли и чакаме още войска.